

Els plans de futur de Pasqual Maragall

Maragall ja té dissenyada l'estratègia per a convertir Catalunya Segle XXI en el motor de la construcció d'una alternativa de progrés. EL TEMPS ha tingut accés a un document de treball d'aquesta plataforma, que també té contactes a València.

Pasqual Maragall continua guardant una prudent ambigüitat sobre el seu futur polític. Però, a mesura que passen les setmanes, alguns dels interrogants es van aclarint i el moviment maragallista va prenent forma. L'actual alcalde de Barcelona ha

començat a activar des de fa setmanes la màquinària del seu entorn per concitar una gran mobilització de sectors polítics i socials del país que conflueixi en una convenció pública que es faria, segons el calendari previst, abans de les pròximes eleccions autonòmiques.

El nucli central impulsor d'aquest procés és la plataforma Catalunya Segle XXI i l'estratègia a

seguir es troba perfectament detallada en les dotze planes d'un document de treball d'aquesta plataforma, titulat "Tres anys després: cap a la nova cultura política", al qual ha tingut accés aquesta revista. Fonts de la plataforma atribueixen directament a Maragall l'autoria del document.

En el primer capítol, que fa una anàlisi de la situació actual, s'afirma que ens trobem davant el final d'una etapa que coincideix amb un retorn a les posicions conservadores a Espanya i amb l'inici d'una "crisi de l'hegemonia nacionalista en mans de la dreta" a Catalunya. En vist d'aquest fet, el document aposta per la necessitat d'un canvi i fa una crida, en nom de Catalunya Segle XXI, a un procés per la "reforma de la cultura política" a fi de definir la contribució catalana i progressista al canvi cultural que es va produint. Els seus impulsors defensen que aquest procés s'ha de fer amb "accent propi", tenint Catalunya per punt de partida.

Maragall havia pensat a oferir la presidència de la convenció que promou al filòleg Joan Coromines, desaparegut fa poc.

L'expectativa que ha creat Catalunya Segle XXI aquests darrers anys justifica, segons el text, que sigui aquesta associació que impulsi "la construcció d'alternatives catalanes" que haurien de culminar en un congrés o convenció de gran abast. El text no diu res d'un possible caràcter pre-electoral del congrés, per més que en fixa l'escaiença entre l'octubre del 1998 i el gener del 1999 –o el maig d'aquell any com a molt d'hora–, un període que coincidirà amb algun tipus d'eleccions, siguin autonòmiques, municipals o generals.

Fins al centre-dreta. El document de treball, en el seu segon capítol, dibuixa ideològicament aquest procés i delimita un terreny de joc molt ampli: els principis de la revolució francesa, el progressisme i el catalanisme. Concretament, afirma que, en la convenció, hi poden confluïr des de l'esquerra que és "capaç de revisar-se" fins al "centre-dreta polític conscient que la demanda de millores és inherent a tota reflexió genuïnament política". El document només n'exclou "la conservació, el *laissez faire* i l'autoafirmació", que qualifica d'idearis i de principis "incomplets". Catalunya Segle XXI vol donar a aquest congrés un to "neutral", però de "color progressista", igual que va ser-ho –recorda el text– el Congrés de Cultura Catalana.

En aquest procés, hi ha previst de presentar la iniciativa als partits polítics "interessats" mitjançant reunions del màxim nivell. El document parla especialment de considerar la possibilitat d'incloure-hi UDC (i també CDC i el PP de Catalunya). Els primers contactes entre Maragall i el partit democristià ja s'han escaigut, com ho confirmen fonts del partit, si bé encara es troben en una fase inicial. De totes maneres, des de Catalunya Segle XXI s'as-

El maragallisme també navega per Internet

Pasqual Maragall també té previst de difondre les seves idees per Internet. Catalunya Segle XXI ha obert una pàgina electrònica a disposició de tots els internautes que vulguin connectar-hi. Adreça: <www.softly.es/seglexx1/>.

El document d'estratègia de l'associació aposta per Internet com un mitjà més adequat per a divulgar les propostes de Catalunya Segle XXI i considera la possibilitat d'organitzar reunions i debats per aquesta via.

La portada de la pàgina electrònica defineix Catalunya Segle XXI així: "L'espai plural per al diàleg, el debat i l'acció político-cultural". Qualsevol persona que s'hi connecti pot obtenir informació sobre els objectius de la plataforma, llegir-ne el manifest fundacional, conèixer-ne els òrgans de govern i també les activitats que comencen a programar-s'hi. La pàgina també preveu alguns serveis més, amb una participació dels usuaris superior, però encara no disponibles. **P. M.**

Joan Rigol, ex-conseller de Cultura i artífex del pacte cultural, podria ser l'home pont entre UDC i la convenció de Maragall.

senyala Joan Rigol com l'home pont entre Unió Democràtica i la convenció que impulsa Catalunya Segle XXI. Rigol va ser l'artífex de l'anomenat pacte cultural entre socialistes i nacionalistes mentre va ocupar la cartera de Cultura del govern català i actualment és president del consell nacional d'Unió. Aquests contactes han afegit tensió a les ja prou deteriorades relacions entre Unió i el seu soci de coalició, CDC, que rebutja tota col·laboració

amb les iniciatives impulsades per Maragall.

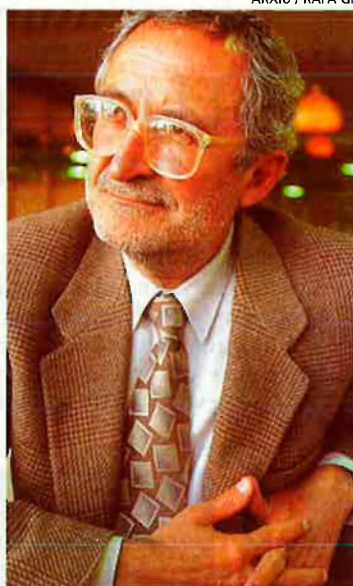
L'objectiu de la convenció no seria pas d'elaborar un programa polític, cosa que descarta explícitament el document, sinó una reflexió més genèrica al voltant d'alguns àmbits temàtics. Maragall considera que la presidència del congrés hauria de recaure o bé en el president de Catalunya Segle XXI o bé en una personalitat de "gran prestigi". En el document, hi ha una llista de noms, encapçalada pel filòleg Joan Coromines, desaparegut no fa gaire, seguit de Lluís Pasqual, director del Teatre Nacional de París, de l'actriu Núria Espert, del compositor Xavier Montsalvatge, del pintor Antoni Tàpies, de l'empresari Pere Duran Farell, de l'ex-secretari general de CDC, Miquel Roca, de la pedagoga Marta Mata i de mossèn Rovira.

Mentre l'estructura del congrés es va cristal·litzant, Maragall ja ha posat en marxa el disseny de la reflexió teòrica, una tasca que ha encarregat a Josep M. Vallès, ex-rector de la Universitat Autònoma

Ferran Torrent i Ramon Lapiedra, ex-rector de la Universitat de València. Són dos noms que apareixen en el document de Catalunya Segle XXI.

ARXIU / RAFA GIL

ARXIU / RAFA GIL

ma de Barcelona i membre de la junta directiva de Catalunya Segle XXI. El document planteja la discussió en tres àmbits. El primer aborda els conceptes de globalització, d'identitat, de ciutadania i de sobirania. El segon, de caire econòmic, entraria en l'anàlisi de l'estat del benestar, del consum, de l'ecologisme i de la dualització. I el tercer, discutiria dels diferents poders. El document esmenta també un quart àmbit, el de la cultura.

Maragall no vol limitar aquest procés a una sèrie de noms com els esmentats, ans vol convidar a participar-hi col·lectius o entitats de signe divers. Així, el document proposa d'establir contactes amb fundacions com Nous Horitzons, pròxima a Iniciativa, Comaposada, de la UGT, o la Fundació Bofill. També esmenta, com a contactables, entitats de l'àrea nacionalista com Encaix, la Universitat Catalana d'Estiu o Acció Catalana, o del món de la cooperació com Intermón o el CIDOB.

Els amics de València. Els contactes que promou Maragall van més enllà de les fronteres de Barcelona i fins del Principat i tot. El document confirma que Catalunya Segle XXI es proposa d'impulsar una xarxa d'entitats però també una xarxa territorial, si bé reconeix que tendiran a esdevenir qüestions "fortament po-

Catalunya Segle XXI considera que "caldria comptar" amb Ricard Pérez Casado, Ramon Lapiedra, Joan Romero i Ferran Torrent.

lítiques". Però més enllà del Principat, Catalunya Segle XXI també es proposa de tenir contactes amb persones o grups de Menorca, València, Andalusia i Madrid.

En el cas de València, com en el d'alguns altres casos, els noms de les persones amb qui "caldria comptar" hi apareixen només amb les inicials, si bé situades entorn de la fundació Pau i Tolerància. Aquesta fundació, promoguda a València amb el nom de Tolerància i Solidaritat, és impulsada pel vice-secretari general del PSPV Joan Romero, dimitit no fa gaire, que hi apareix sota unes de les inicials de la llista. Les altres inicials del document de Catalunya Segle XXI corresponen a l'ex-alcaldre de València, Ricard Pérez Casado, a l'ex rector de la

Universitat de València, Ramon Lapiedra, a l'ex-vice-president de les Corts, Vicent Soler, i a l'escriptor Ferran Torrent, tots ells pertanyents o acostats a la fundació de Romero. Al voltant d'aquesta entitat també hi ha dirigents socialistes destacats, com l'ex-ministressa Carme Alborch, l'ex-conseller d'Economia Aureli Martínez, empresaris, arquitectes, professors d'universitat i gent del món de la cultura, fins a reunir prop d'un centenar de persones. El perfil dels seus integrants és molt similar al de Catalunya Segle XXI, com també els seus objectius i les activitats que pensa promoure. Ambdues es presenten al marge dels partits, se situen en el vast terreny del centre-esquerra però acostat al partit socialista, i entre els seus objectius hi ha una clara voluntat reformadora de la política.

Tradicionalment, Pasqual Maragall ha mantingut contactes molt fluides amb els polítics socialistes valencians. La seva intervenció va ser decisiva en la designació de Pérez Casado com a administrador de la Unió Europea a Mòstol. L'alcaldre de Barcelona també va ser present a l'homenatge fet a Ovidi Montllor el passat mes d'abril a la plaça de bous de València, organitzat pel Bloc Jaume I.

El finançament. Naturalment, una iniciativa com la de Catalunya Segle XXI necessita un important suport econòmic. Maragall s'ha preocupat de buscar finançament entre sectors empresarials, i sembla que ho ha aconseguit. El document de Catalunya Segle XXI pondera la necessitat que cadascun dels àmbits de reflexió del congrés "hauria de ser sufragat per una gran empresa", que també hauria de finançar els resultats del congrés. El text assegura que totes aquestes qüestions han estat preparades. Tot sembla a punt, doncs, perquè Maragall es posi en marxa. Però encara ningú no sap quin serà el seu punt d'arribada.

Pere Martí